

Uitgave
in de Nederlandse taal

Wetgeving

Inhoud

I Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing

Verordening (EG) nr. 1741/2003 van de Commissie van 1 oktober 2003 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit	1
Verordening (EG) nr. 1742/2003 van de Commissie van 1 oktober 2003 betreffende de 46e bijzondere inschrijving in het kader van de in Verordening (EG) nr. 2799/1999 bedoelde permanente verkoop bij inschrijving	3
Verordening (EG) nr. 1743/2003 van de Commissie van 1 oktober 2003 tot vaststelling van de invoerrechten in de sector rijst	4
Verordening (EG) nr. 1744/2003 van de Commissie van 1 oktober 2003 tot wijziging van de invoerrechten in de sector granen	7
★ Verordening (EG) nr. 1745/2003 van de Europese Centrale Bank van 12 september 2003 inzake de toepassing van reserveverplichtingen (ECB/2003/9)	10
★ Verordening (EG) nr. 1746/2003 van de Europese Centrale Bank van 18 september 2003 houdende wijziging van Verordening (EG) nr. 2423/2001 (ECB/2001/13) met betrekking tot de geconsolideerde balans van de sector monetaire financiële instellingen (ECB/2003/10)	17

II Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing

Raad

2003/683/EG, Euratom:

★ Besluit van de Raad van 22 september 2003 houdende benoeming van een Fins lid van het Economisch en Sociaal Comité	20
--	----

2003/684/EG:

★ Besluit van de Raad van 22 september 2003 houdende benoeming van een plaatsvervanger in het Comité van de Regio's	21
---	----

2003/685/EG:

★ Besluit van de Raad van 22 september 2003 houdende benoeming van een lid in het Comité van de Regio's	22
---	----

2003/686/EG:

- ★ **Besluit van de Raad van 22 september 2003 houdende benoeming van een lid in het Comité van de Regio's** 23

Commissie

2003/687/EG:

- ★ **Beschikking van de Commissie van 19 maart 2003 betreffende steunmaatregelen van Duitsland aan Linde AG (Saksen-Anhalt)** ⁽¹⁾ (*kennisgeving geschied onder nummer C(2003) 647*) 24

Rectificaties

- Rectificatie van Verordening (EG) nr. 1734/2003 van de Commissie van 30 oktober 2003 houdende vaststelling van de restituties die worden toegepast voor bepaalde producten van de sector suiker die worden uitgevoerd in de vorm van niet in bijlage I van het Verdrag vermelde goederen (PB L 249 van 1.10.2003) 29

⁽¹⁾ Voor de EER relevante tekst

I

(Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing)

VERORDENING (EG) Nr. 1741/2003 VAN DE COMMISSIE
van 1 oktober 2003
tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde
soorten groenten en fruit

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3223/94 van de Commissie van 21 december 1994 houdende uitvoeringsbepalingen van de invoerregeling voor groenten en fruit ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1947/2002 ⁽²⁾, en met name op artikel 4, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In Verordening (EG) nr. 3223/94 zijn op grond van de multilaterale handelsbesprekingen in het kader van de Uruguayronde de criteria vastgesteld aan de hand waarvan de Commissie voor de producten en de periodes die in de bijlage bij die verordening zijn vermeld, de forfaitaire waarden bij invoer uit derde landen vaststelt.

- (2) Op grond van de bovenvermelde criteria moeten de forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld op de in de bijlage bij deze verordening vermelde niveaus,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De in artikel 4 van Verordening (EG) nr. 3223/94 bedoelde forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld zoals aangegeven in de tabel in de bijlage bij deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 2 oktober 2003.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 1 oktober 2003.

Voor de Commissie

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Directeur-generaal Landbouw

⁽¹⁾ PB L 337 van 24.12.1994, blz. 66.

⁽²⁾ PB L 299 van 1.11.2002, blz. 17.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 1 oktober 2003 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit

(in EUR/100 kg)

GN-code	Code derde landen ⁽¹⁾	Forfaitaire invoerwaarde
0702 00 00	052	99,2
	060	90,4
	096	68,9
	999	86,2
0707 00 05	052	106,4
	999	106,4
0709 90 70	052	107,4
	999	107,4
0805 50 10	052	81,8
	388	85,2
	524	61,0
	528	50,9
	999	69,7
0806 10 10	052	102,8
	064	97,9
	999	100,3
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	388	86,0
	400	65,7
	508	35,3
	512	106,8
	720	72,4
	800	172,7
	804	103,8
	999	91,8
0808 20 50	052	110,2
	064	67,0
	388	72,7
	720	65,2
	999	78,8

⁽¹⁾ Landennomenclatuur vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 2020/2001 van de Commissie (PB L 273 van 16.10.2001, blz. 6). De code „999” staat voor „andere oorsprong”.

VERORDENING (EG) Nr. 1742/2003 VAN DE COMMISSIE**van 1 oktober 2003****betreffende de 46e bijzondere inschrijving in het kader van de in Verordening (EG) nr. 2799/1999 bedoelde permanente verkoop bij inschrijving**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1255/1999 van de Raad van 17 mei 1999 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector melk en zuivelproducten ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 806/2003 van de Commissie ⁽²⁾, en met name op artikel 10,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Krachtens artikel 26 van Verordening (EG) nr. 2799/1999 van de Commissie van 17 december 1999 houdende uitvoeringsbepalingen van Verordening (EG) nr. 1255/1999 van de Raad ten aanzien van de toekenning van steun voor ondermelk en mageremelkpoeder voor voederdoeleinden en de verkoop van voornoemd mageremelkpoeder ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2238/2002 ⁽⁴⁾, houden de interventiebureaus voor bepaalde in hun bezit zijnde hoeveelheden mageremelkpoeder een permanente verkoop bij inschrijving.

(2) Volgens de voorwaarden van artikel 30 van Verordening (EG) nr. 2799/1999 wordt, met inachtneming van de ontvangen aanbiedingen voor iedere bijzondere inschrijving,

een minimumverkoopprijs vastgesteld of wordt besloten de verkoop bij inschrijving geen doorgang te laten vinden.

(3) Het onderzoek van de offertes heeft er toe geleid geen gevolg te geven aan de inschrijving.

(4) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor melk en zuivelproducten,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Voor de 46e bijzondere inschrijving in het kader van Verordening (EG) nr. 2799/1999, waarvoor de termijn voor indiening van de offertes is afgelopen op 23 september 2003, wordt geen gevolg gegeven aan de inschrijving.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 2 oktober 2003.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 1 oktober 2003.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 160 van 26.6.1999, blz. 48.

⁽²⁾ PB L 122 van 16.5.2003, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 340 van 31.12.1999, blz. 3.

⁽⁴⁾ PB L 341 van 17.12.2002, blz. 11.

VERORDENING (EG) Nr. 1743/2003 VAN DE COMMISSIE
van 1 oktober 2003
tot vaststelling van de invoerrechten in de sector rijst

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3072/95 van de Raad van 22 december 1995 houdende een gemeenschappelijke ordening van de rijstmarkt ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 411/2002 van de Commissie ⁽²⁾,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1503/96 van de Commissie van 29 juli 1996 houdende uitvoeringsbepalingen van Verordening (EG) nr. 3072/95 van de Raad met betrekking tot de invoerrechten in de rijstsector ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1298/2002 ⁽⁴⁾, en met name op artikel 4, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In artikel 11 van Verordening (EG) nr. 3072/95 is bepaald dat bij de invoer van de in artikel 1 van die verordening bedoelde producten de rechten van het gemeenschappelijk douanetarief worden geheven. Voor de producten als bedoeld in lid 2 van dat artikel is het invoerrecht echter gelijk aan de interventieprijs voor deze producten bij de invoer, verhoogd met een bepaald percentage naargelang het om gedopte of volwitte rijst gaat, en verminderd met de invoerprijs, voorzover dit recht niet hoger is dan dat van het gemeenschappelijk douanetarief.
- (2) In artikel 12, lid 3, van Verordening (EG) nr. 3072/95 is bepaald dat de cif-invoerprijzen worden berekend op basis van de representatieve prijzen voor het betrokken product op de wereldmarkt of op de invoermarkt voor het product in de Gemeenschap.
- (3) Bij Verordening (EG) nr. 1503/96 zijn bepalingen vastgesteld voor de uitvoering van Verordening (EG) nr. 3072/95 ten aanzien van de invoerrechten in de sector rijst.

- (4) De vastgestelde invoerrechten zijn van toepassing totdat een nieuwe vaststelling in werking treedt. De invoerrechten blijven ook van kracht als in de twee weken die aan de volgende periodieke vaststelling voorafgaan geen enkele notering beschikbaar is voor de in artikel 5 van Verordening (EG) nr. 1503/96 bedoelde referentiebron.
- (5) Voor het normaal functioneren van het stelsel van invoerrechten, moeten deze rechten worden berekend aan de hand van de in een referentieperiode geconstateerde marktkoersen.
- (6) De toepassing van de tweede alinea van artikel 4, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1503/96 leidt ertoe het invoerrecht, vastgesteld vanaf 15 mei 2003 bij Verordening (EG) nr. 832/2003 van de Commissie ⁽⁵⁾, aan te passen zoals vermeld in de bijlagen bij deze verordening.

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De in artikel 11, leden 1 en 2, van Verordening (EG) nr. 3072/95 bedoelde invoerrechten in de sector rijst worden aangepast overeenkomstig artikel 4 van Verordening (EG) nr. 1503/96 en zijn vastgesteld in bijlage I bij deze verordening aan de hand van de in bijlage II vermelde elementen.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 2 oktober 2003.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 1 oktober 2003.

Voor de Commissie
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Directeur-generaal Landbouw

⁽¹⁾ PB L 329 van 30.12.1995, blz. 18.

⁽²⁾ PB L 62 van 5.3.2002, blz. 27.

⁽³⁾ PB L 189 van 30.7.1996, blz. 71.

⁽⁴⁾ PB L 189 van 18.7.2002, blz. 8.

⁽⁵⁾ PB L 120 van 15.5.2003, blz. 15.

BIJLAGE I

Invoerrechten voor rijst en breukrijst

(in EUR/t)

GN-code	Invoerrechten ⁽²⁾				
	Derde landen (behalve ACS en Bangla- desh) ⁽³⁾	ACS ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾	Bangladesh ⁽⁴⁾	Basmati India en Pakistan ⁽⁶⁾	Egypte ⁽⁸⁾
1006 10 21	(7)	69,51	101,16		158,25
1006 10 23	(7)	69,51	101,16		158,25
1006 10 25	(7)	69,51	101,16		158,25
1006 10 27	(7)	69,51	101,16		158,25
1006 10 92	(7)	69,51	101,16		158,25
1006 10 94	(7)	69,51	101,16		158,25
1006 10 96	(7)	69,51	101,16		158,25
1006 10 98	(7)	69,51	101,16		158,25
1006 20 11	264,00	88,06	127,66		198,00
1006 20 13	264,00	88,06	127,66		198,00
1006 20 15	264,00	88,06	127,66		198,00
1006 20 17	264,00	88,06	127,66	14,00	198,00
1006 20 92	264,00	88,06	127,66		198,00
1006 20 94	264,00	88,06	127,66		198,00
1006 20 96	264,00	88,06	127,66		198,00
1006 20 98	264,00	86,06	127,66	14,00	198,00
1006 30 21	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 23	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 25	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 27	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 42	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 44	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 46	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 48	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 61	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 63	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 65	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 67	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 92	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 94	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 96	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 98	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 40 00	(7)	41,18	(7)		96,00

⁽¹⁾ Het invoerrecht op rijst van oorsprong uit de ACS-staten wordt toegepast overeenkomstig de in Verordening (EG) nr. 2286/2002 van de Raad (PB L 345 van 10.12.2002, blz. 5) en Verordening (EG) nr. 638/2003 van de Commissie (PB L 93 van 9.4.2003, blz. 3) vastgestelde regelingen.

⁽²⁾ Overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 1706/98 worden de invoerrechten niet toegepast op producten van oorsprong uit de staten in Afrika, het Caribische gebied en de Stille Oceaan die rechtstreeks in het overzeese departement Réunion worden ingevoerd.

⁽³⁾ Het recht bij invoer van rijst in het overzeese departement Réunion is vastgesteld in artikel 11, lid 3, van Verordening (EG) nr. 3072/95.

⁽⁴⁾ Het invoerrecht op rijst, met uitzondering van breukrijst (GN-code 1006 40 00), van oorsprong uit Bangladesh, wordt toegepast overeenkomstig de in Verordening (EEG) nr. 3491/90 van de Raad (PB L 337 van 4.12.1990, blz. 1) en de gewijzigde Verordening (EEG) nr. 862/91 van de Commissie (PB L 88 van 9.4.1991, blz. 7) vastgestelde regelingen.

⁽⁵⁾ De invoer van producten van oorsprong uit de LGO is vrijgesteld van invoerrechten overeenkomstig artikel 101, lid 1, van het gewijzigde Besluit 91/482/EEG van de Raad (PB L 263 van 19.9.1991, blz. 1).

⁽⁶⁾ Voor gedopte Basmati-rijst, van oorsprong uit India en Pakistan, wordt een vermindering van 250 EUR/t toegepast (artikel 4 bis van de gewijzigde Verordening (EG) nr. 1503/96).

⁽⁷⁾ Recht van het gemeenschappelijk douanetarief.

⁽⁸⁾ Het invoerrecht op rijst van oorsprong en herkomst uit Egypte wordt toegepast overeenkomstig de in Verordening (EG) nr. 2184/96 van de Raad (PB L 292 van 15.11.1996, blz. 1) en Verordening (EG) nr. 196/97 van de Commissie (PB L 31 van 1.2.1997, blz. 53) vastgestelde regelingen.

BIJLAGE II

Berekening van de invoerrechten in de sector rijst

	Padie	Indica-rijst		Japonica-rijst		Breukrijst
		Gedopt	Volwit	Gedopt	Volwit	
1. Invoerrecht (EUR/t)	(¹)	264,00	416,00	264,00	416,00	(¹)
2. Berekeningselementen:						
a) Cif-prijs Arag (EUR/t)	—	272,79	200,60	271,71	285,90	—
b) Fob-prijs (EUR/t)	—	—	—	245,96	260,15	—
c) Kosten van zeevervoer (EUR/t)	—	—	—	25,75	25,75	—
d) Bron	—	USDA en opera-teurs	USDA en opera-teurs	Operateurs	Operateurs	—

(¹) Recht van het gemeenschappelijk douanetarief.

VERORDENING (EG) Nr. 1744/2003 VAN DE COMMISSIE
van 1 oktober 2003
tot wijziging van de invoerrechten in de sector granen

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad van 30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1104/2003 ⁽²⁾,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1249/96 van de Commissie van 28 juni 1996 tot vaststelling van uitvoeringsbepalingen van Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad ten aanzien van de invoerrechten in de sector granen ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1110/2003 ⁽⁴⁾, en met name op artikel 2, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De invoerrechten in de sector granen zijn vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 1736/2003 van de Commissie ⁽⁵⁾.

- (2) In artikel 2, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1249/96 is bepaald dat, indien in de loop van een toepassingsperiode het berekende gemiddelde van de invoerrechten 5 EUR per ton verschilt van het vastgestelde recht, een overeenkomstige aanpassing wordt uitgevoerd. Dit verschil heeft zich voorgedaan. De in Verordening (EG) nr. 1736/2003 vastgestelde invoerrechten moeten derhalve worden aangepast,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De bijlagen I en II bij de gewijzigde Verordening (EG) nr. 1736/2003 worden vervangen door de bijlagen I en II bij deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 2 oktober 2003.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 1 oktober 2003.

Voor de Commissie

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Directeur-generaal Landbouw

⁽¹⁾ PB L 181 van 1.7.1992, blz. 21.

⁽²⁾ PB L 158 van 27.6.2003, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 161 van 29.6.1996, blz. 125.

⁽⁴⁾ PB L 158 van 27.6.2003, blz. 12.

⁽⁵⁾ PB L 249 van 1.10.2003, blz. 32.

BIJLAGE I

Invoerrechten voor de in artikel 10, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 1766/92 bedoelde producten

GN-code	Omschrijving	Invoerrecht ⁽¹⁾ (in EUR/ton)
1001 10 00	Harde tarwe van hoge kwaliteit	0,00
	van gemiddelde kwaliteit	0,00
	van lage kwaliteit	0,00
1001 90 91	Zachte tarwe, zaaigoed	0,00
ex 1001 90 99	Zachte tarwe van hoge kwaliteit, andere dan voor zaaidoeleinden	0,00
1002 00 00	Rogge	21,86
1005 10 90	Maïs, zaaigoed, andere dan hybriden	50,46
1005 90 00	Maïs, andere dan zaaigoed ⁽²⁾	50,46
1007 00 90	Graansorgho, andere dan hybriden bestemd voor zaaidoeleinden	21,86

⁽¹⁾ Voor producten die via de Atlantische Oceaan of het Suezkanaal in de Gemeenschap worden aangevoerd (artikel 2, lid 4, van Verordening (EG) nr. 1249/96) komt de importeur in aanmerking voor een verlaging van het invoerrecht met:

— 3 EUR/t, als de loshaven aan de Middellandse Zee ligt, of

— 2 EUR/t, als de loshaven in Ierland, het Verenigd Koninkrijk, Denemarken, Zweden, Finland of aan de Atlantische kust van het Iberisch Schiereiland ligt.

⁽²⁾ De importeur komt in aanmerking voor een forfaitaire verlaging van het invoerrecht met 24 EUR/t, als aan de in artikel 2, lid 5, van Verordening (EG) nr. 1249/96 vastgestelde voorwaarden is voldaan.

BIJLAGE II

Berekeningselementen

(op 30 september 2003)

1. Gemiddelden over de twee weken vóór de dag van de vaststelling:

Beursnotering	Minneapolis	Chicago	Minneapolis	Minneapolis	Minneapolis	Minneapolis
Product (eiwitgehalte bij 12 % vocht)	HRS2. 14 %	YC3	HAD2	van gemiddelde kwaliteit (*)	van lage kwaliteit (**)	US barley 2
Notering (EUR/t)	129,05 (****)	77,89	165,49 (***)	155,49 (***)	135,49 (***)	108,78 (***)
Golfpremie (EUR/t)	—	11,07	—	—	—	—
Grote-Merenpremie (EUR/t)	12,85	—	—	—	—	—

(*) Een korting van 10 EUR/t (artikel 4, lid 3, van Verordening (EG) nr. 1249/96).

(**) Een korting van 30 EUR/t (artikel 4, lid 3, van Verordening (EG) nr. 1249/96).

(***) Fob Duluth.

(****) Premie van 14 EUR/t inbegrepen (artikel 4, lid 3, van Verordening (EG) nr. 1249/96).

2. Gemiddelden over de twee weken vóór de dag van de vaststelling:

Vrachttarieven/kosten: Golf van Mexico — Rotterdam: 17,62 EUR/t; Grote Meren — Rotterdam: 26,39 EUR/t.

3. Subsidies bedoeld in artikel 4, lid 2, derde alinea, van Verordening (EG) nr. 1249/96: 0,00 EUR/t (HRW2)
0,00 EUR/t (SRW2).

VERORDENING (EG) Nr. 1745/2003 VAN DE EUROPESE CENTRALE BANK**van 12 september 2003****inzake de toepassing van reserveverplichtingen****(ECB/2003/9)**

DE RAAD VAN BESTUUR VAN DE EUROPESE CENTRALE BANK,

Gelet op de Statuten van het Europees Stelsel van centrale banken en van de Europese Centrale Bank, inzonderheid op artikel 19.1,

Gelet op Verordening (EG) nr. 2531/98 van de Raad van 23 november 1998 met betrekking tot de toepassing van reserveverplichtingen door de Europese Centrale Bank ⁽¹⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 134/2002 ⁽²⁾,

Gelet op Verordening (EG) nr. 2532/98 van de Raad van 23 november 1998 met betrekking tot de bevoegdheid van de Europese Centrale Bank om sancties op te leggen ⁽³⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Verordening (EG) nr. 2818/98 van de Europese Centrale Bank van 1 december 1998 inzake de toepassing van reserveverplichtingen (ECB/1998/15) ⁽⁴⁾ is bij twee gelegenheden in belangrijke mate gewijzigd. In de eerste plaats werden bij Verordening (EG) nr. 1921/2000 (ECB/2000/8) van de Europese Centrale Bank ⁽⁵⁾ specifieke procedures voor fusies en splitsingen van kredietinstellingen ingevoerd ter verduidelijking van de reserveverplichtingen van deze instellingen. In de tweede plaats werden bij Verordening (EG) nr. 690/2002 (ECB/2002/3) van de Europese Centrale Bank ⁽⁶⁾ omwille van efficiency andere bepalingen gewijzigd teneinde te verduidelijken dat instellingen voor elektronisch geld onderworpen zullen zijn aan reserveverplichtingen, om een algemene regel vast te stellen krachtens welke kredietinstellingen van rechtswege vrijgesteld zullen worden van reserveverplichtingen voor de gehele reserveperiode binnen welke zij als zodanig ophouden te bestaan, en ter verduidelijking van de verplichting in de reservebasis van een instelling de passiva op te nemen ten aanzien van een bijkantoor van diezelfde entiteit of ten aanzien van een maatschappelijke of hoofdzetel van diezelfde entiteit die buiten het gebied van de deelnemende lidstaten is gevestigd. Nu Verordening (EG) nr. 2818/98 (ECB/1998/15) opnieuw wordt gewijzigd, is het om redenen van duidelijkheid en rationalisatie wenselijk dat de betreffende bepalingen opnieuw worden geordend door deze in één tekst onder te brengen.

- (2) In artikel 19.1 van de statuten wordt bepaald dat, indien de Europese Centrale Bank (ECB) in deelnemende lidstaten gevestigde kredietinstellingen verplicht tot het aanhouden van minimumreserves, deze moeten worden aangehouden op rekeningen bij de ECB en deelnemende nationale centrale banken (deelnemende NCB's). Het wordt passend geacht dat dergelijke reserves uitsluitend worden aangehouden op rekeningen bij deelnemende NCB's.
- (3) Om de effectiviteit van het instrument „minimumreserves” te kunnen bewerkstelligen, dienen ook het berekenen en aanhouden van minimumreserves en de regels betreffende rapportage en verificatie te worden gespecificeerd.
- (4) Voor het van de reservebasis uitsluiten van interbancaire passiva dient bij elke genormaliseerde vermindering die wordt toegepast op passiva met een looptijd van maximaal twee jaar die tot de categorie „schuldbewijzen” behoren, te worden uitgegaan van de binnen de eurozone geldende macrooverhouding tussen i) de voorraad door kredietinstellingen uitgegeven relevante instrumenten die door andere kredietinstellingen en de ECB en deelnemende NCB's worden aangehouden en ii) het totale uitstaande bedrag aan dergelijke door kredietinstellingen uitgegeven instrumenten.
- (5) Als regel zal de kalender van de reserveperioden worden afgestemd op de kalender van vergaderingen van de Raad van bestuur van de ECB waarop de maandelijkse beoordeling van de koers van het monetaire beleid is gepland.
- (6) Voor de kennisgeving van en instemming met minimumreserves zijn specifieke procedures nodig zodat instellingen tijdig op de hoogte zijn van hun reserveverplichtingen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

*Artikel 1***Definities**

In deze verordening wordt bedoeld met:

- „deelnemende lidstaat”: een EU-lidstaat die de euro overeenkomstig het Verdrag heeft aangenomen;
- „deelnemende nationale centrale bank” (deelnemende NCB): de nationale centrale bank van een deelnemende lidstaat;
- „Eurosysteem”: de ECB en de deelnemende NCB's;

⁽¹⁾ PB L 318 van 27.11.1998, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 24 van 26.1.2002, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 318 van 27.11.1998, blz. 4.

⁽⁴⁾ PB L 356 van 30.12.1998, blz. 1.

⁽⁵⁾ Verordening (EG) nr. 1921/2000 van de Europese Centrale Bank van 31 augustus 2000 houdende wijzigingen op Verordening (EG) nr. 2818/98 van de Europese Centrale Bank inzake de toepassing van reserveverplichtingen (ECB/1998/15) en houdende wijzigingen op Verordening (EG) nr. 2819/98 van de Europese Centrale Bank met betrekking tot de geconsolideerde balans van de sector monetaire financiële instellingen (ECB/1998/16) (ECB/2000/8) (PB L 229 van 9.9.2000, blz. 34).

⁽⁶⁾ Verordening (EG) nr. 690/2002 van de Europese Centrale Bank van 18 april 2002 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 2818/98 (ECB/1998/15) inzake de toepassing van reserveverplichtingen (ECB/2002/3) (PB L 106 van 23.4.2002, blz. 9).

- „instelling”: elke in een deelnemende lidstaat gevestigde entiteit die krachtens artikel 19.1 van de statuten door de ECB verplicht kan worden minimumreserves aan te houden;
- „reserverekening”: de rekening van een instelling bij een deelnemende NCB waarvan het dagsaldo geldt als nakoming van de reserveverplichting van de desbetreffende instelling;
- „reserveverplichting”: de voor instellingen geldende verplichting minimumreserves aan te houden op reserverekeningen bij deelnemende NCB's;
- „reserveratio”: het in artikel 4 gespecificeerde percentage met betrekking tot elke afzonderlijke post in de reservebasis;
- „reserveperiode”: de periode waarover nakoming van reserveverplichtingen wordt berekend en gedurende welke dergelijke minimumreserves dienen te worden aangehouden op reserverekeningen;
- „dagsaldo”: het saldo op het moment waarop betalingsactiviteiten en boekingen die verband houden met mogelijke toegang tot de permanente faciliteiten van het Eurosysteem zijn afgerond;
- „NCB-werkdag”: elke dag waarop een specifieke deelnemende NCB geopend is met als doel het verrichten van handelingen op het gebied van het monetaire beleid van het Eurosysteem;
- „ingezetene”: elke natuurlijke of rechtspersoon die in een van de deelnemende lidstaten verblijf houdt in de betekenis van artikel 1, lid 4 van Verordening (EG) nr. 2533/98 van de Raad van 23 november 1998 met betrekking tot het verzamelen van statistische gegevens door de Europese Centrale Bank ⁽¹⁾;
- „saneringsmaatregelen”: maatregelen die zijn bedoeld om de financiële situatie van een instelling te handhaven of te herstellen en die van invloed kunnen zijn op eerder bestaande rechten van derden, inclusief maatregelen waarbij de mogelijkheid bestaat van opschorting van betalingen, opschorting van dwangmaatregelen of verlaging van Vorderingen;
- „liquidatieprocedure”: de collectieve procedures met betrekking tot een instelling die per definitie maatregelen van rechterlijke instanties of een andere bevoegde autoriteit van een deelnemende lidstaat met zich brengen en gericht zijn op het realiseren van activa onder toezicht van die instanties, inclusief gevallen waarbij de procedures worden beëindigd door middel van een akkoord of een andere analoge maatregel;
- „fusie”: een rechtshandeling, waarbij één of meer kredietinstellingen (de „fuserende instellingen”), die in ontbinding gaan zonder vereffening, zowel rechten als verplichtingen

in hun geheel doen overgaan op een andere kredietinstelling („de overnemende instelling”), een eventueel nieuw opgerichte kredietinstelling;

- „splitsing”: een rechtshandeling, waarbij één kredietinstelling (de „instelling die aan de splitsing deelneemt”), die in ontbinding gaat zonder vereffening, zowel rechten als verplichtingen in hun geheel doet overgaan op meer dan één instelling (de „verkrijgende instellingen”), eventueel nieuw opgerichte kredietinstellingen.

Artikel 2

Instellingen, die aan reserveverplichtingen zijn onderworpen

1. De volgende categorieën instellingen zijn aan reserveverplichtingen onderworpen:

- a) kredietinstellingen zoals beschreven in artikel 1, lid 1, eerste alinea, van Richtlijn 2000/12/EG van het Europees Parlement en de Raad van 20 maart 2000 betreffende de toegang tot en de uitoefening van de werkzaamheden van kredietinstellingen ⁽²⁾, buiten de deelnemende NCB's;
- b) bijkantoren van kredietinstellingen zoals beschreven in artikel 1, lid 3, eerste alinea, van Richtlijn 2000/12/EG, buiten de deelnemende NCB's; hiertoe behoren onder andere bijkantoren van kredietinstellingen waarvan de maatschappelijke, noch de hoofdzetel in een deelnemende lidstaat is gevestigd.

Buiten de deelnemende lidstaat gevestigde bijkantoren van kredietinstellingen, die hun zetel hebben in deelnemende lidstaten, zijn niet onderworpen aan reserveverplichtingen.

2. Zonder dat een verplichting tot het indienen van een daartoe strekkend verzoek bestaat, wordt een instelling vrijgesteld van haar reserveverplichtingen vanaf het begin van de reserveperiode waarin haar vergunning wordt ingetrokken of waarin de instelling te kennen heeft gegeven van de vergunning geen gebruik te zullen maken, of vanaf het begin van de reserveperiode waarin een rechterlijke instantie of een andere bevoegde autoriteit van een deelnemende lidstaat besluit de instelling aan een liquidatieprocedure te onderwerpen.

De ECB kan de volgende instellingen op niet-discriminatoire basis van reserveverplichtingen vrijstellen:

- a) instellingen die onderworpen zijn aan saneringsmaatregelen;
- b) instellingen waarvoor geldt dat het doel van het stelsel van reserveverplichtingen van de ECB niet wordt bereikt door het opleggen van reserveverplichtingen. Bij de besluitvorming over een dergelijke vrijstelling neemt de ECB één of meer van de volgende criteria in aanmerking:
 - i) de instelling verricht bijzondere handelingen;

⁽¹⁾ PB L 318 van 27.11.1998, blz. 8.

⁽²⁾ PB L 126 van 26.5.2000, blz. 1. Richtlijn gewijzigd bij Richtlijn 2000/28/EG (PB L 275 van 27.10.2000, blz. 37).

- ii) de instelling houdt zich niet actief bezig met bankwerkzaamheden en concurreert niet met andere kredietinstellingen;
- iii) de instelling heeft alle deposito's bestemd voor doeleinden die verband houden met regionale en/of internationale ontwikkelingsbijstand.

3. De ECB publiceert een lijst van instellingen die aan reserveverplichtingen zijn onderworpen. Daarnaast publiceert de ECB een lijst met instellingen die zijn vrijgesteld van de reserveverplichtingen van de ECB om andere redenen dan het feit dat zij aan saneringsmaatregelen zijn onderworpen. Instellingen kunnen zich op deze lijsten verlaten wanneer zij besluiten of zij al dan niet passiva verschuldigd zijn aan een andere instelling die zelf aan reserveverplichtingen onderworpen is. Deze lijsten zijn niet bepalend voor het feit of instellingen al dan niet aan reserveverplichtingen zijn onderworpen overeenkomstig dit artikel 2.

Artikel 3

Reservebasis

1. De reservebasis van een instelling omvat de volgende passiva (zoals beschreven in het rapportagekader voor monetaire en bancaire statistieken van de ECB in Verordening (EG) nr. 2423/2001 van de Europese Centrale Bank van 22 november 2001 met betrekking tot de geconsolideerde balans van de sector monetaire financiële instellingen (ECB/2001/13) ⁽¹⁾) die het resultaat zijn van het aantrekken van kapitaal:

- a) deposito's;
- b) uitgegeven schuldbrieven.

Indien een instelling ten opzichte van een buiten deelnemende lidstaten gevestigd bijkantoor, hoofdzetel of maatschappelijke zetel van dezelfde entiteit passiva heeft, neemt zij deze passiva in de reservebasis op.

2. De volgende passiva behoren niet tot de reservebasis:

- a) passiva die verschuldigd zijn aan elke andere instelling die niet staat geregistreerd als zijnde vrijgesteld van het stelsel van reserveverplichtingen van de ECB overeenkomstig artikel 2, lid 3, en
- b) passiva die verschuldigd zijn aan de ECB of aan een deelnemende NCB.

Voor de toepassing van deze bepaling legt de instelling aan de desbetreffende deelnemende NCB bewijzen over van het werkelijke bedrag van de passiva dat zij verschuldigd is aan een andere instelling die niet geregistreerd staat als zijnde vrijgesteld van het stelsel van reserveverplichtingen van de ECB en van de passiva die zij aan de ECB of aan een deelnemende NCB verschuldigd is, teneinde deze uit te sluiten van de reservebrieven. Indien een dergelijk bewijs niet kan worden overgelegd voor uitgegeven schuldbrieven met een overeengekomen looptijd van maximaal twee jaar, mag de instelling voor het uitstaande bedrag van de uitgegeven schuldbrieven met een

overeengekomen looptijd van maximaal twee jaar een vast bedrag van de reservebasis in mindering brengen. De hoogte van dergelijke vaste bedragen wordt door de ECB gepubliceerd, op dezelfde wijze als de in artikel 2, lid 3, genoemde lijst.

3. De instelling berekent de reservebasis met betrekking tot een specifieke reserveperiode op basis van de gegevens van de maand die twee maanden voorafgaat aan de maand waarin de reserveperiode begint. De instelling rapporteert de reservebasis aan de desbetreffende deelnemende NCB zoals vereist in het rapportagekader voor monetaire en bancaire statistieken van de ECB neergelegd in Verordening (EG) nr. 2423/2001 (ECB/2001/13).

4. Voor instellingen met een vrijstelling zoals uiteengezet in artikel 2, lid 2, van Verordening (EG) nr. 2423/2001 (ECB/2001/13), wordt de reservebasis berekend voor drie opeenvolgende reserveperiodes te beginnen met de reserveperiode die begint in de derde maand na het einde van een kwartaal, op basis van de overeenkomstig bijlage II van Verordening (EG) nr. 2423/2001 (ECB/2001/13) gerapporteerde gegevens aan het einde van het kwartaal. Deze instellingen geven kennis van hun minimumreserves overeenkomstig artikel 5.

Artikel 4

Reserveratio's

1. Een reserveratio van 0 % is van toepassing op de volgende categorieën passiva (zoals beschreven in het rapportagekader voor monetaire en bancaire statistieken in Verordening (EG) nr. 2423/2001 (ECB/2001/13)):

- a) deposito's met een overeengekomen looptijd van meer dan twee jaar;
- b) deposito's na twee jaar aflosbaar bij kennisgeving;
- c) overeenkomsten tot verkoop met terugkoopverplichting;
- d) uitgegeven schuldbewijzen met een overeengekomen looptijd van meer dan twee jaar.

2. Een reserveratio van 2,0 % is van toepassing op alle andere passiva die tot de reservebasis behoren.

Artikel 5

Berekening en kennisgeving van minimumreserves

1. Het bedrag aan minimumreserves dat door elke instelling met betrekking tot een specifieke reserveperiode dient te worden aangehouden, wordt berekend door de reserveratio's toe te passen op elke relevante post van de reservebasis voor die periode, zoals beschreven in artikel 4. De minimumreserves die door de betreffende deelnemende NCB en de instelling worden vastgesteld overeenkomstig de in dit artikel genoemde procedures vormen de basis voor i) de compensatie voor het aanhouden van de vereiste reserves en ii) de beoordeling of een instelling voldoet aan de verplichting tot het aanhouden van de vereiste minimumreserves.

⁽¹⁾ PB L 333 van 17.12.2001, blz. 1.

2. Een vergoeding van 100 000 EUR, in mindering te brengen op het bedrag van de minimumreserves, wordt, behoudens de in de artikelen 11 en 13 vastgelegde bepalingen, aan elke instelling toegekend.

3. Elke deelnemende NCB stelt procedures vast voor de kennisgeving van individuele minimumreserves van instellingen, overeenkomstig de hiernavolgende principes. Hetzij de betreffende deelnemende NCB hetzij de instelling neemt het initiatief tot het berekenen van de minimumreserves van de instelling voor de betreffende reserveperiode op basis van de statistische gegevens en de overeenkomstig artikel 5 van Verordening (EG) nr. 2423/2001 (ECB/2001/13) gerapporteerde reservebasis. De partij die de berekening uitvoert, stelt de andere partij uiterlijk drie NCB-werkdagen vóór het begin van de reserveperiode in kennis van de berekende minimumreserves. De betreffende deelnemende NCB kan als termijn voor de kennisgeving van minimumreserves een vroegere datum vaststellen. De betreffende NCB kan ook bijkomende termijnen vaststellen voor de kennisgeving door de instelling van eventuele herzieningen van de reservebasis, alsook ten aanzien van eventuele herzieningen van de gerapporteerde minimumreserves. Indien een instelling misbruik maakt van de haar door de deelnemende NCB geboden mogelijkheid om de reservebasis en de minimumreserves te herzien, kan de NCB de aan die instelling verleende toestemming voor het indienen van herzieningen opschorten. De in kennis gestelde partij stemt uiterlijk op de NCB-werkdag voorafgaande aan het begin van de reserveperiode in met de berekende minimumreserves. Het ontbreken van een reactie van de in kennis gestelde partij op de kennisgeving aan het einde van de NCB-werkdag voorafgaande aan het begin van de reserveperiode wordt beschouwd als een instemming met het bedrag aan minimumreserves van de instelling voor de betreffende reserveperiode. Na instemming kunnen de minimumreserves van de instelling voor de betreffende reserveperiode niet worden herzien.

4. De deelnemende NCB's publiceren kalenders van komende termijnen voor kennisgeving van en instemming met gegevens in verband met minimumreserves voor de toepassing van de in dit artikel genoemde procedures.

5. Indien een instelling de betreffende statistische informatie niet rapporteert overeenkomstig artikel 5 van Verordening (EG) nr. 2423/2001 (ECB/2001/13), stelt de desbetreffende deelnemende NCB de betrokken instelling in kennis van het bedrag aan minimumreserves van de instelling waarvoor kennisgeving of instemming vereist is overeenkomstig de in dit artikel vastgelegde procedures voor de betreffende reserveperiode(s), geraamd op basis van door de instelling gerapporteerde historische gegevens en verdere relevante gegevens. Artikel 6 van de Verordening (EG) nr. 2531/98 en de bevoegdheid van de ECB om sancties op te leggen wegens het schenden van de statistische rapportagevereisten van de ECB blijven onverlet.

Artikel 6

Aangehouden reserves

1. Een instelling houdt haar minimumreserves aan op één of meer reserveberekeningen bij de NCB in elke deelnemende lidstaat waarin zij een vestiging heeft, in verhouding tot haar reservebasis in de desbetreffende lidstaat. De voor de reserveberekeningen gehanteerde muntsoort is de euro. Vereffeningsrekeningen van instellingen bij de deelnemende NCB's mogen als reserveberekeningen worden gebruikt.

2. Een instelling heeft aan haar reserveverplichting voldaan wanneer het gemiddelde dagsaldo op haar reserveberekeningen gedurende de reserveperiode niet lager is dan het voor die periode volgens de procedures van artikel 5 bepaalde bedrag.

3. Wanneer een instelling in een deelnemende lidstaat meer dan één vestiging heeft, is de maatschappelijke of hoofdzetel, indien gevestigd in de desbetreffende lidstaat, verantwoordelijk voor nakoming van de reserveverplichting van de instelling. Wanneer noch de maatschappelijke noch de hoofdzetel van de instelling in de desbetreffende lidstaat is gevestigd, geeft de instelling aan welk bureau in die lidstaat voor nakoming van de reserveverplichting van de instelling verantwoordelijk is. Alle aangehouden reserves van deze vestigingen worden bij elkaar opgeteld voor het nakomen van de totale reserveverplichting van de instelling in desbetreffende lidstaat.

Artikel 7

Reserveperiode

1. Tenzij de Raad van bestuur van de ECB besluit de kalender overeenkomstig lid 2 te wijzigen, vangt de reserveperiode aan op de dag van verevening van de basis-herfinancieringstransactie volgend op de vergadering van de Raad van bestuur waarop de maandelijkse beoordeling van de koers van het monetaire beleid is gepland. Ten minste drie maanden vóór de aanvang van elk kalenderjaar publiceert de directie van de ECB een kalender van de reserveperiodes. De kalender wordt gepubliceerd in het *Publicatieblad van de Europese Unie* en op de websites van de ECB en de deelnemende NCB's.

2. De Raad van bestuur neemt een besluit over een vanwege buitengewone omstandigheden noodzakelijke wijziging van deze kalender en de directie draagt tijdig vóór de aanvang van de reserveperiode waarop de wijziging van toepassing is op de boven aangegeven manier zorg voor publicatie.

Artikel 8

Compensatie

1. Wat de basis-herfinancieringstransacties van het Eurosysteem betreft, wordt het aanhouden van de verplichte reserves overeenkomstig de volgende formule tegen de gemiddelde ECB-koers (gewogen overeenkomstig het aantal kalenderdagen) gecompenseerd (de uitkomst ervan wordt tot op één cent nauwkeurig afgerond):

$$R_t = \frac{H_t \cdot n_t \cdot r_t}{100 \cdot 360}$$

$$r_t = \sum_{i=1}^{n_t} \frac{MR_i}{n_t}$$

waarbij:

R_t = te betalen compensatie voor het gedurende de reserveperiode t aanhouden verplichte reserves;

H_t = daggemiddelde van gedurende de reserveperiode t aangehouden verplichte reserves;

- n_t = aantal kalenderdagen dat reserveperiode t telt;
- r_t = compensatiepercentage voor het aanhouden van verplichte reserves gedurende de reserveperiode t . Het compensatiepercentage wordt steeds op twee decimalen afgerond;
- i = -ste kalenderdag van de reserveperiode t ;
- MR_i = marginale rentevoet voor de meest recente basis-herfinancieringstransactie die op of vóór kalenderdag i is verevend.

2. De compensatie wordt betaald op de tweede NCB-werkdag na afloop van de reserveperiode waarover de compensatie werd verdiend.

Artikel 9

Verantwoordelijkheid voor verificatie

De deelnemende NCB's oefenen het recht uit om de juistheid en kwaliteit van de informatie te verifiëren die door instellingen wordt verstrekt teneinde nakoming van de reserveverplichting aan te tonen — zoals beschreven in artikel 6 van de Verordening (EG) nr. 2531/98, onverminderd het recht van de ECB om dit recht zelf uit te oefenen.

Artikel 10

Indirect aanhouden van minimumreserves via een bemiddelende instelling

1. Een instelling mag toestemming vragen al haar minimumreserves indirect aan te houden via een bemiddelende instelling die in dezelfde lidstaat is gevestigd. De bemiddelende instelling is een instelling die onderworpen is aan reserveverplichtingen en die normaal gesproken, naast het aanhouden van minimumreserves, zorgdraagt voor een deel van de beheersactiviteiten (bijv. beheer van liquide middelen) van de instelling waarvoor zij optreedt als bemiddelende instelling.

2. Een verzoek om toestemming tot het aanhouden van minimumreserves via een bemiddelende instelling zoals beschreven in lid 1 wordt gericht tot de nationale centrale bank van de deelnemende lidstaat waarin de verzoeker is gevestigd. Het verzoek bevat een kopie van een overeenkomst tussen de bemiddelende instelling en de aanvrager waarin beide partijen hun overeenstemming met betrekking tot de overeenkomst betuigen. In de overeenkomst wordt tevens precies vermeld of de verzoeker al dan niet toegang wenst tot de permanente faciliteiten en open-markttransacties van het Eurosysteem. De overeenkomst heeft een opzegtermijn van ten minste twaalf maanden. Wanneer aan de hierboven vermelde voorwaarden is voldaan, kan de betreffende deelnemende NCB de verzoeker toestemming verlenen minimumreserves aan te houden via een bemiddelende instelling, behoudens de bepalingen van lid 4. Een dergelijke toestemming wordt van kracht zodra de eerste reserveperiode na verlening van de toestemming aanvangt, en blijft van kracht voor de duur van de bovengenoemde overeenkomst tussen de partijen.

3. De bemiddelende instelling houdt deze minimumreserves aan overeenkomstig de algemene voorwaarden van het stelsel van reserveverplichtingen van de ECB. Niet alleen de instel-

lingen waarvoor de bemiddelende instelling optreedt, maar ook de bemiddelende instelling zelf is verantwoordelijk voor naleving van de reserveverplichtingen van die instellingen. In geval van niet-naleving kan de ECB elke passende sanctie opleggen aan de bemiddelende instelling, aan de instelling waarvoor zij als bemiddelende instelling optreedt, of aan beide, overeenkomstig de mate waarin zij verantwoordelijk zijn voor niet-naleving.

4. De ECB of de desbetreffende deelnemende NCB mag te allen tijde de toestemming om minimumreserves indirect aan te houden, intrekken:

- i) indien een instelling die haar reserves indirect aanhoudt via een bemiddelende instelling, of de bemiddelende instelling zelf, verzaakt haar verplichtingen in het kader van het stelsel van reserveverplichtingen van de ECB na te komen;
- ii) indien er niet langer wordt voldaan aan de voorwaarden voor het indirect aanhouden van reserves zoals beschreven in de leden 1 en 2;
- iii) of uit beleidsoverwegingen die verband houden met de bemiddelende instelling.

Indien een dergelijke toestemming wordt ingetrokken uit beleidsoverwegingen die verband houden met de bemiddelende instelling, kan de intrekking onmiddellijk effect sorteren. Behoudens de verplichtingen zoals genoemd in lid 5, wordt elke intrekking die om andere redenen plaatsvindt, van kracht na afloop van de lopende reserveperiode. Een instelling die haar reserves via een bemiddelende instelling aanhoudt, of de bemiddelende instelling zelf, mag te allen tijde vragen om intrekking van de toestemming. Een intrekking wordt uitsluitend van kracht wanneer er vooraf kennisgeving door de deelnemende NCB heeft plaatsgevonden.

5. De instelling die haar minimumreserves via een bemiddelende instelling aanhoudt, en de bemiddelende instelling zelf zullen op de hoogte worden gebracht van elke intrekking van toestemming wanneer deze uit andere dan beleidsoverwegingen geschiedt; dit zal gebeuren ten minste vijf werkdagen vóór het einde van de reserveperiode waarin de toestemming wordt ingetrokken.

6. Onverminderd de individuele verplichtingen met betrekking tot het rapporteren van statistische gegevens van de instelling die haar minimumreserves via een bemiddelende instelling aanhoudt, rapporteert de bemiddelende instelling de gegevens betreffende de reservebasis op een dusdanig nauwkeurige manier dat de ECB in staat is de juistheid en de kwaliteit hiervan te verifiëren, met inachtneming van de in artikel 9 vastgelegde bepalingen, en de respectieve minimumreserves en de gegevens vast te stellen betreffende reservebezit voor haarzelf, alsook voor elke instelling waarvoor zij als bemiddelende instelling optreedt. Die gegevens worden verstrekt aan de deelnemende NCB waar de minimumreserves worden aangehouden. De bemiddelende instelling houdt bij de verstrekking van de voornoemde gegevens betreffende de reservebasis dezelfde frequentie en hetzelfde tijdschema aan als was vastgesteld in het rapportagekader van monetaire en bancaire statistieken van de ECB neergelegd in Verordening (EG) nr. 2423/2001 (ECB/2001/13).

Artikel 11**Reservebezit op geconsolideerde basis**

Instellingen die het is toegestaan als een groep op geconsolideerde basis statistische gegevens te rapporteren (zoals beschreven binnen het rapportagekader voor de monetaire en bancaire statistieken van de ECB als neergelegd in Verordening (EG) nr. 2423/2001 (ECB/2001/13)), dienen minimumreserves aan te houden via een van de instellingen in de groep die uitsluitend als bemiddelende instelling voor deze instellingen optreedt, zulks overeenkomstig de in artikel 10 vastgelegde bepalingen. De instelling die als de bemiddelende instelling voor de groep optreedt, kan de ECB verzoeken om vrijstelling van de bepalingen zoals vastgelegd in artikel 10, lid 6. Indien de ECB het verzoek inwilligt, heeft uitsluitend de groep als geheel recht op de in artikel 5, lid 2, genoemde vergoeding.

Artikel 12**NCB-werkdagen**

Indien één of meer bijkantoren van een deelnemende NCB zijn gesloten op een NCB-werkdag vanwege officiële lokale of regionale feestdagen, brengt de betreffende deelnemende NCB de tegenpartijen van tevoren op de hoogte van de te treffen voorzorgsmaatregelen met betrekking tot transacties waarbij die bijkantoren zijn betrokken.

Artikel 13**Fusies en splitsingen**

1. Inzake de reserveperiode waarin een fusie van kracht wordt, worden de reserveverplichtingen van de fuserende instellingen vervuld door de overnemende instelling, die in aanmerking komt voor iedere in artikel 5, lid 2, genoemde vergoeding die werd toegekend aan de fuserende instellingen. Alle reserves die de fuserende instellingen aanhouden gedurende de reserveperiode waarin de fusie van kracht wordt, worden bij elkaar opgeteld voor het nakomen van de reserveverplichtingen van de overnemende instelling.

2. Vanaf de reserveperiode volgend op de reserveperiode waarin de fusie van kracht wordt, wordt aan de overnemende instelling slechts één in artikel 5, lid 2, genoemde vergoeding toegekend. Voor de reserveperiode volgend op de reserveperiode waarin de fusie van kracht wordt, worden de minimumreserves van de overnemende instelling berekend met behulp van een reservebasis, zijnde de samenvoeging van de reservebases van de fuserende instellingen en, indien van toepassing, van de overnemende instelling. De samen te voegen reservebases zijn die reservebases die voor deze reserveperiode van toepassing zouden zijn geweest indien de fusie niet zou zijn aangegaan. Voorzover voor ieder van de fuserende instellingen adequate statistische informatie verschaft dient te worden, worden de statistische rapportageverplichtingen van de fuserende instellingen door de overnemende instelling vervuld. Specifieke bepa-

lingen, al naar gelang van de kenmerken van de bij de fusie betrokken instellingen, zijn vastgelegd in bijlage II van Verordening (EG) nr. 2423/2001 (ECB/2001/13).

3. Voor de reserveperiode waarin een splitsing van kracht wordt, vervullen de kredietinstellingen onder de verkrijgende instellingen de reserveverplichting van de instelling die aan de splitsing deelneemt. De aansprakelijkheid van elk van de verkrijgende kredietinstellingen is evenredig aan het aan elk van die kredietinstellingen toegewezen deel van de reservebasis van de instelling die aan de splitsing deelneemt. Reserves die werden aangehouden door de aan de splitsing deelnemende instelling tijdens de reserveperiode waarin de splitsing van kracht wordt, worden in dezelfde verhouding toegewezen aan de kredietinstellingen onder de verkrijgende instellingen. Voor de reserveperiode waarin de splitsing van kracht wordt, wordt de in artikel 5, lid 2, genoemde vergoeding toegekend aan elk van de kredietinstellingen onder de verkrijgende instellingen.

4. Vanaf de reserveperiode volgend op de reserveperiode waarin de splitsing van kracht wordt, en totdat de kredietinstellingen onder de verkrijgende instellingen hun respectieve reservebases hebben gerapporteerd overeenkomstig artikel 5 van Verordening (EG) nr. 2423/2001 (ECB/2001/13), houdt elk van de kredietinstellingen onder de verkrijgende instellingen, wellicht naast haar eigen minimumreserves, de minimumreserves aan, berekend op basis van het aan de desbetreffende verkrijgende instelling toegewezen deel van de reservebasis van de instelling die aan de splitsing deelneemt. Vanaf de reserveperiode volgend op de reserveperiode waarin de splitsing van kracht wordt, wordt aan elke kredietinstelling onder de verkrijgende instellingen één in artikel 5, lid 2, genoemde vergoeding toegekend.

Artikel 14**Overgangsbepalingen**

1. De reserveperiode die begint op 24 januari 2004, eindigt op 9 maart 2004.

2. De minimumreserves voor deze overgangsreserveperiode worden berekend met behulp van de reservebasis op 31 december 2003. De reservebasis op 30 september 2003 wordt gebruikt voor instellingen die op kwartaalbasis rapporteren.

3. De procedures voor de berekening, kennisgeving, bevestiging, herziening en instemming uiteengezet in artikel 5, lid 3, lid 4 en lid 6, van Verordening (EG) nr. 2818/98 (ECB/1998/15) zijn van toepassing op deze overgangsreserveperiode.

Artikel 15**Slotbepalingen**

1. Deze verordening treedt in werking op 24 januari 2004, met uitzondering van artikel 5, lid 3 en lid 5, dat op 10 maart 2004 in werking treedt.

2. Verordening (EG) nr. 2818/98 (ECB/1998/15) inzake de toepassing van reserveverplichtingen wordt op 23 januari 2004 ingetrokken, met uitzondering van artikel 5, lid 3, lid 4 en lid 6, dat op 9 maart 2004 wordt ingetrokken.

3. Verwijzingen naar de ingetrokken verordening gelden als verwijzingen naar deze verordening.

Gedaan te Frankfurt am Main, 12 september 2003.

Namens de Raad van bestuur van de ECB
Willem F. DUISENBERG

VERORDENING (EG) Nr. 1746/2003 VAN DE EUROPESE CENTRALE BANK**van 18 september 2003****houdende wijziging van Verordening (EG) nr. 2423/2001 (ECB/2001/13) met betrekking tot de geconsolideerde balans van de sector monetaire financiële instellingen****(ECB/2003/10)**

DE RAAD VAN BESTUUR VAN DE EUROPESE CENTRALE BANK,

Gelet op Verordening (EG) nr. 2533/98 van de Raad van 23 november 1998 met betrekking tot het verzamelen van statistische gegevens door de Europese Centrale Bank ⁽¹⁾, inzonderheid op artikel 5, lid 1, en artikel 6, lid 4,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Ingevolge Verordening (EG) nr. 2423/2001 (ECB/2001/13) van 22 november 2001 met betrekking tot de geconsolideerde balans van de sector monetaire financiële instellingen ⁽²⁾ dienen monetaire financiële instellingen (MFI's) op kwartaalbasis statistische gegevens te rapporteren, uitgesplitst naar land en valuta. Op dit ogenblik verlangt de verordening dergelijke gegevens evenwel slechts van de lidstaten van de Europese Unie (EU), die ten tijde van de goedkeuring van de verordening lidstaat waren. De verordening dient derhalve te worden gewijzigd, opdat de rapportagevereisten tevens van toepassing zijn op gegevens ten aanzien van de landen die op 1 mei 2004 toetreden tot de EU.
- (2) Op dit ogenblik zijn de meeste gegevens ten aanzien van de voornoemde landen waarschijnlijk niet-significant. Het voordeel verbonden met het afzonderlijk vaststellen van niet-significante gegevens is waarschijnlijk geringer dan de hiermee gemoeide kosten. Het principe van flexibiliteit dient ook te worden toegepast bij de rapportage van de nieuwe gegevens, zulks overeenkomstig de reeds door Verordening (EG) nr. 2423/2001 (ECB/2001/13) toegestane flexibiliteit bij de berekening van kwartaalcijfers, indien met behulp van op een hoger aggregatieniveau verzamelde cijfers kan worden aangetoond dat de bedoelde gegevens waarschijnlijk niet-significant zijn. Te dien einde beoordelen de nationale centrale banken regelmatig of gegevens al dan niet significant zijn.

- (3) Verdere wijzigingen in Verordening (EG) nr. 2423/2001 (ECB/2001/13) zijn vereist, gezien de codificatie van Verordening (EG) nr. 2818/98 van de Europese Centrale Bank van 1 december 1998 inzake de toepassing van reserveverplichtingen (ECB/1998/15) ⁽³⁾,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Verordening (EG) nr. 2423/2001 (ECB/2001/13) wordt als volgt gewijzigd:

1. Aan artikel 4, lid 2, wordt de volgende zin toegevoegd:
„Met betrekking tot bijlage I, sectie IV, deel 1, paragraaf 6a en paragraaf 7a, beoordeelt elke NCB ingeval van gegevens betreffende met het „#”-symbool gemerkte cellen, in tabel 3 en tabel 4 van bijlage I, deel 2, of deze niet-significant zijn en informeert de rapportageplichtigen indien zij rapportage ervan niet verlangt.”.
2. Artikel 5, lid 2, wordt geschrapt.
3. De bijlagen I en V worden overeenkomstig de bijlage bij deze verordening gewijzigd.
4. Bijlage II wordt overeenkomstig de bijlage bij deze verordening gewijzigd.

*Artikel 2*Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Artikel 1, lid 1 en lid 3, is met ingang van 1 mei 2004 van toepassing. Artikel 1, lid 2 en lid 4, is met ingang van 10 maart 2004 van toepassing.

Gedaan te Frankfurt am Main, 18 september 2003.

Namens de Raad van bestuur van de ECB

Willem F. DUISENBERG

⁽¹⁾ PB L 318 van 27.11.1998, blz. 8.⁽²⁾ PB L 333 van 17.12.2001, blz. 1. Verordening gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2174/2002 (ECB/2002/8) (PB L 330 van 6.12.2002, blz. 29).⁽³⁾ PB L 356 van 30.12.1998, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 690/2002 (ECB/2002/3) (PB L 106 van 23.4.2002, blz. 9).

BIJLAGE

De bijlagen I, II en V bij Verordening (EG) nr. 2423/2001 (ECB/2001/13) worden als volgt gewijzigd:

1. Bijlage I wordt als volgt gewijzigd:

a) Sectie IV, deel 1, wordt als volgt gewijzigd:

i) De volgende paragraaf 6a wordt ingevoegd:

„6a. Informatieplichtigen rapporteren gegevens betreffende niet met het „#”-symbool gemerkte cellen in tabel 3 van deel 2.

Informatieplichtigen rapporteren tevens gegevens betreffende met het „#”-symbool gemerkte cellen. Indien echter uit op een hoger aggregatieniveau verzamelde cijfers blijkt dat deze gegevens niet-significant zijn, kunnen NCB's beslissen dat zij rapportage ervan niet verlangen. Elke NCB informeert de rapportageplichtigen over een dergelijke beslissing.”.

ii) De volgende paragraaf 7a wordt ingevoegd:

„7a. Informatieplichtigen rapporteren gegevens betreffende niet met het „#”-symbool gemerkte cellen in tabel 4 van deel 2.

Informatieplichtigen rapporteren tevens gegevens betreffende met het „#”-symbool gemerkte cellen. Indien echter uit op een hoger aggregatieniveau verzamelde cijfers blijkt dat deze gegevens niet-significant zijn, kunnen NCB's beslissen dat zij rapportage ervan niet verlangen. Elke NCB informeert de rapportageplichtigen over een dergelijke beslissing.”.

iii) De volgende paragraaf 9a wordt toegevoegd:

„9a. Indien gegevens betreffende met het „#”-symbool gemerkte cellen niet-significant zijn, maar NCB's deze desalniettemin verzamelen, mogen de NCB's de indiening van deze gegevens bij de ECB met één extra maand uitstellen vanaf het einde van de 28e werkdag volgend op het einde van het kwartaal waarop de gegevens betrekking hebben. NCB's bepalen wanneer zij gegevens van informatieplichtigen moeten ontvangen om aan deze termijn te kunnen voldoen.”.

b) Deel 2 wordt als volgt gewijzigd:

i) In tabel 3 (uitsplitsing naar land):

- Onder de rubriek „B. Overige deelnemende lidstaten (d.w.z. met uitzondering van nationale sector) + deel van C. Rest van de wereld (lidstaten)” worden kolommen ingevoegd voor elk land dat op 1 mei 2004 tot de EU toetreedt. Elke cel in elk van de kolommen wordt met het „#”-symbool gemerkt.
- In het kopje van de laatste kolom worden de woorden „(met uitzondering van lidstaten)” vervangen door „(met uitzondering van DK, SV, GB)”.
- De volgende „Algemene opmerking” wordt aan de tabel toegevoegd: „Indien uit op een hoger aggregatieniveau verzamelde cijfers blijkt dat gegevens betreffende met het „#”-symbool gemerkte cellen niet-significant zijn, kunnen NCB's beslissen dat zij rapportage ervan niet verlangen.”.

ii) In tabel 4 (uitsplitsing naar valuta):

- Onder de rubriek „Valuta's van overige lidstaten”, worden kolommen ingevoegd voor elk land dat op 1 mei 2004 tot de EU toetreedt. Elke cel in elk van de voornoemde kolommen wordt met het „#”-symbool gemerkt.
- De eerste rij wordt als volgt vervangen:

„BALANS- POSTEN	Alle valuta's gecombi- neerd	Euro	Valuta's van overige lidstaten	Overige valuta's				
			[Cellen voor de valuta van elke lidstaat]	Totaal	USD	JPY	CHF	Reste- rende valuta's gecombi- neerd (!)

(...)

(!) Valuta's van overige lidstaten (met uitzondering van DKK, SEK and GBP) zijn in deze kolom opgenomen.”

- De volgende „Algemene opmerking” wordt aan de tabel toegevoegd: „Indien uit op een hoger aggregatieniveau verzamelde cijfers blijkt dat gegevens betreffende met het „#”-symbool gemerkte cellen niet-significant zijn, kunnen NCB's beslissen dat zij rapportage ervan niet verlangen.”

2. In bijlage II, deel 1, paragraaf 2, worden de woorden „(één maand)” geschrapt.

3. In bijlage V worden de volgende paragrafen 1a, 1b en 2a ingevoegd:

- „1a. Niettegenstaande paragraaf 1, begint de eerste rapportage volgens deze verordening betreffende met het „#“-symbool gemerkte cellen met kwartaalgegevens voor de periode die eindigt in juni 2004.
 - 1b. Indien de betrokken NCB besluit de eerste rapportage van niet-significante gegevens, te beginnen met kwartaalgegevens voor de periode die eindigt in juni 2004, niet te verlangen, begint de rapportage twaalf maanden nadat de betrokken NCB de rapportageplichtigen heeft geïnformeerd dat gegevens verlangd worden.
 - 2a. Voor de eerste twaalf maanden van hun rapportage, mag de indiening bij de ECB van significante gegevens betreffende met het „#“-symbool gemerkte cellen met één extra maand worden uitgesteld, vanaf het einde van de 28e werkdag volgend op het einde van het kwartaal waarop de gegevens betrekking hebben. NCB's bepalen wanneer zij gegevens van informatieplichtigen moeten ontvangen om aan deze termijn te kunnen voldoen.”.
-

II

(Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing)

RAAD

BESLUIT VAN DE RAAD

van 22 september 2003

houdende benoeming van een Fins lid van het Economisch en Sociaal Comité

(2003/683/EG, Euratom)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 258,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie, en met name op artikel 166,

Gelet op Besluit 2002/758/EG, Euratom van de Raad van 17 september 2002 tot benoeming van de leden van het Europees Economisch en Sociaal Comité voor de periode van 21 september 2002 tot en met 20 september 2006 ⁽¹⁾,

Overwegende dat in genoemd Comité een vacature is ontstaan wegens het aftreden van de heer Pertti RAUHIO, waarvan de Raad op 27 januari 2003 in kennis is gesteld;

Gezien de voordracht van de Finse regering,

Na het advies van de Commissie van de Europese Gemeenschappen te hebben ingewonnen,

BESLUIT:

Enig artikel

De heer Eero LEHTI wordt benoemd tot lid van het Europees Economisch en Sociaal Comité, ter vervanging van de heer Pertti RAUHIO, voor de verdere duur van diens ambtstermijn, dat wil zeggen tot en met 20 september 2006.

Gedaan te Brussel, 22 september 2003.

Voor de Raad

De voorzitter

F. FRATTINI

⁽¹⁾ PB L 253 van 21.9.2002, blz. 9.

BESLUIT VAN DE RAAD
van 22 september 2003
houdende benoeming van een plaatsvervanger in het Comité van de
Regio's

(2003/684/EG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 263,

Gezien de voordracht van de Duitse regering,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij Besluit 2002/60/EG van de Raad ⁽¹⁾ zijn de leden en plaatsvervangers van het Comité van de Regio's benoemd voor de periode van 26 januari 2002 tot en met 25 januari 2006.
- (2) In het Comité van de Regio's is een zetel van een plaatsvervanger vrijgekomen door het aftreden van de heer Hans KAISER, waarvan de Raad op 8 juli 2003 in kennis is gesteld,

BESLUIT:

Enig artikel

De heer Dieter ALTHAUS, Ministerpräsident des Freistaats Thüringen, wordt benoemd tot plaatsvervanger in het Comité van de Regio's ter vervanging van de heer Hans KAISER, voor de verdere duur van diens ambts-termijn, d.w.z. tot en met 25 januari 2006.

Gedaan te Brussel, 22 september 2003.

Voor de Raad
De voorzitter
F. FRATTINI

⁽¹⁾ PB L 24 van 26.1.2002, blz. 38.

BESLUIT VAN DE RAAD
van 22 september 2003
houdende benoeming van een lid in het Comité van de Regio's

(2003/685/EG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 263,

Gezien de voordracht van de Belgische regering,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij Besluit 2002/60/EG van de Raad ⁽¹⁾ zijn de leden en plaatsvervangers van het Comité van de Regio's benoemd voor de periode van 26 januari 2002 tot en met 25 januari 2006.
- (2) In het Comité van de Regio's is een zetel van een lid vrijgekomen door het aftreden van de heer François-Xavier DE DONNÉA, waarvan de Raad op 17 juni 2003 in kennis is gesteld,

BESLUIT:

Enig artikel

De heer Daniel DUCARME, minister-voorzitter van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering, belast met Plaatselijke Besturen, Ruimtelijke Ordening, Monumenten en Landschappen, Stadsvernieuwing en Wetenschappelijk Onderzoek, wordt benoemd tot lid in het Comité van de Regio's ter vervanging van de heer François-Xavier DE DONNÉA voor de verdere duur van diens ambtstermijn, d.w.z. tot en met 25 januari 2006.

Gedaan te Brussel, 22 september 2003.

Voor de Raad
De voorzitter
F. FRATTINI

⁽¹⁾ PB L 24 van 26.1.2002, blz. 38.

BESLUIT VAN DE RAAD
van 22 september 2003
houdende benoeming van een lid in het Comité van de Regio's

(2003/686/EG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 263,

Gezien de voordracht van de Duitse regering,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Besluit 2002/60/EG van de Raad ⁽¹⁾ houdende benoeming van de leden en plaatsvervangers van het Comité van de Regio's.
- (2) In het Comité van de Regio's is een zetel van een lid vrijgekomen door het aftreden van de heer Jürgen GNAUCK, waarvan de Raad op 8 juli 2003 in kennis is gesteld,

BESLUIT:

Enig artikel

De heer Hans KAISER, Minister für Bundes- und Europaangelegenheiten in der Staatskanzlei und Bevollmächtigter beim Bund Thüringer Staatskanzlei, wordt benoemd tot lid in het Comité van de Regio's ter vervanging van de heer Jürgen GNAUCK voor de verdere duur van diens ambtstermijn, d.w.z. tot en met 25 januari 2006.

Gedaan te Brussel, 22 september 2003.

Voor de Raad
De voorzitter
F. FRATTINI

⁽¹⁾ PB L 24 van 26.1.2002, blz. 38.

COMMISSIE

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 19 maart 2003

betreffende steunmaatregelen van Duitsland aan Linde AG (Saksen-Anhalt)

(kennisgeving geschied onder nummer C(2003) 647)

(Slechts de tekst in de Duitse taal is authentiek)

(Voor de EER relevante tekst)

(2003/687/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 88, lid 2, eerste alinea,

Gelet op de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte, en met name op artikel 62, lid 1, onder a),

Na de belanghebbenden overeenkomstig de genoemde artikelen te hebben verzocht hun opmerkingen te maken,

Overwegende hetgeen volgt:

I. PROCEDURE

(1) Op 17 oktober 2002 heeft het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen Beschikking 2000/524/EG van de Commissie ⁽¹⁾, waarbij steunmaatregelen aan Linde AG (hierna: „Linde”) onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt werden verklaard, nietig verklaard. Het Gerecht wees de vordering van Linde toe voorzover de Commissie de goedkeuring had geweigerd van een belangrijk deel van een als steun beschouwde investeringssubsidie (hierna: „subsidie”).

(2) In mei 1998 vernam de Commissie in het kader van haar contacten met Duitsland dat er meerdere handels-transacties hadden plaatsgevonden tussen de Treuhandanstalt (hierna: „THA”), respectievelijk haar opvolger, de Bundesanstalt für vereinigungsbedingte Sonderaufgaben (hierna: „BvS”), de onderneming UCB Chemie GmbH (hierna: „UCB”) en Linde. Het ging daarbij in hoofdzaak om de voorwaarden voor de levering van koolmonoxide (CO) aan een installatie voor amineproductie die UCB in het kader van de privatisering van Leuna Werke GmbH (hierna: „LWG”) had verworven.

(3) Bij brief van 7 augustus 1998 verstrekte Duitsland de Commissie inlichtingen over de achtergrond van deze transacties en de daarbij verleende staatssteun. Bij schrijven van 18 september 1998 verzocht de Commissie om aanvullende inlichtingen, die haar op 3 december 1998 meegedeeld werden. De zaak werd op 3 februari 1999 onder nr. NN 16/99 ingeschreven.

(4) Bij brief van 30 maart 1999 stelde de Commissie Duitsland in kennis van haar besluit om de procedure van artikel 88, lid 2, EG-Verdrag in te leiden betreffende een subsidie van 9 miljoen DEM aan Linde voor de bouw van een nieuwe fabriek voor CO-productie en de voorwaarden waaronder op dat moment CO aan UCB geleverd werd (SG(99)D/2353) ⁽²⁾.

(5) Bij brief van 25 mei 1999 deelde Duitsland zijn opmerkingen mee. De Commissie heeft geen opmerkingen van derden ontvangen.

(6) Op 18 januari 2000 heeft de Commissie de gedeeltelijk negatieve Beschikking 2000/524/EG gegeven.

(7) Op 21 april 2000 heeft Linde (met steun van Duitsland) bij het Gerecht van eerste aanleg een verzoek tot nietigverklaring van de artikelen 2 en 3 van Beschikking 2000/524/EG ingediend. De Commissie vroeg de afwijzing van de vordering. Bij arrest van 17 oktober 2002 in zaak 98/00 ⁽³⁾ heeft het Gerecht de vordering van Linde na mondelinge behandeling toegewezen.

(8) Krachtens artikel 233 van het EG-Verdrag moet de Commissie de maatregelen nemen die nodig zijn ter uitvoering van het arrest van het Gerecht, dat wil zeggen een nieuwe beschikking geven overeenkomstig de uitspraak van het Gerecht.

⁽¹⁾ PB L 211 van 22.8.2000, blz. 7.

⁽²⁾ PB C 194 van 10.7.1999, blz. 14.

⁽³⁾ Nog niet gepubliceerd.

II. BESCHRIJVING VAN DE STEUNMAATREGEL

1. De begunstigde onderneming

- (9) Linde is een dochtervennootschap van de Linde-groep, die internationaal actief is op het gebied van techniek. In 2001 realiseerde de groep een omzet van 9,076 miljard EUR met 46 400 werknemers, waarvan 18 176 in Duitsland en 28 387 in andere landen. De nettowinst beliep dat jaar 289 miljoen EUR. Volgens de door de Linde-groep verstrekte gegevens neemt Linde een leidende positie in op de betrokken markten voor de activiteiten van de groep inzake gassen en engineering, materiaalbewerking en koeltechniek ⁽¹⁾.

2. De privatisering van de amineproductie en de overname van de CO-productie

- (10) In 1993 verkocht THA de amine-installaties in Leuna aan UCB, een dochtervennootschap van Union Chimique Belge, die wereldwijd in de drie industrietakken farmacie, chemie en folie actief is (hierna: „privatiseringsovereenkomst”). De moedervennootschap UCB SA omvat wereldwijd ongeveer 130 dochtervennootschappen en verbonden ondernemingen, hoofdzakelijk in West-Europa, echter ook in Noord- en Zuid-Amerika en Azië. In 2001 had de groep ongeveer 10 000 werknemers, waarvan de ene helft in de farmaceutische sector en de andere helft in de sectoren chemie en folie was tewerkgesteld. Bijna een derde van de werknemers is in België werkzaam, waar zich een van de belangrijkste productie-eenheden en het administratief centrum van de drie industrietakken bevinden, alsmede het centrum voor onderzoek en ontwikkeling voor de takken chemie en farmacie. De groep realiseerde in 2001 een omzet van 2,475 miljard EUR ⁽²⁾.
- (11) Volgens de door Duitsland verstrekte inlichtingen werd de amineproductie na een openbare, onvoorwaardelijke en transparante aanbesteding verkocht aan UCB als enige inschrijver.
- (12) Omdat CO nodig is voor de amineproductie, stelde UCB als voorwaarde voor de aankoop dat de toelevering van CO in Leuna door THA gegarandeerd zou worden. THA verklaarde bereid te zijn voor een periode van tien jaar CO te leveren tegen een vaste prijs, op voorwaarde dat UCB geen toeleveringsovereenkomst met een andere producent zou sluiten en geen eigen CO-installatie zou oprichten. In de privatiseringsovereenkomst stelde THA daarvoor evenwel een bedrag van 5 miljoen EUR beschikbaar.
- (13) Over de vaststelling van deze vaste prijs werden geen inlichtingen verstrekt. THA sloot in die periode regelmatig dergelijke toeleveringsovereenkomsten op lange termijn met nieuwe investeerders, omdat de bevoorrading van de chemie-industrie tamelijk onzeker was. Volgens door Duitsland verstrekte inlichtingen waren de meeste producenten zonder deze leveringsgaranties niet

bereid geweest in de vestigingen te Leuna te investeren, zodat THA niet in staat zou zijn geweest haar privatiseringsopdracht te vervullen.

- (14) Toen THA met UCB de privatiseringsovereenkomst over de amine-installatie sloot, hoopte zij ook een investeerder voor de overname van de CO-productie te vinden. Deze hoop werd niet vervuld. Doordat de CO-installatie niet werd geherstructureerd of gemoderniseerd, lagen haar productiekosten aanzienlijk boven de verwachte kosten. Door de leveringsverplichting leed THA jaarlijks tussen 3,5 en 5 miljoen DEM verlies, doordat de vaste prijs op grond van verkeerde veronderstellingen was berekend en zelfs niet de productiekosten van de verouderde installatie dekte. Zodoende zou THA op 30 april 2003, einddatum van de toeleveringsovereenkomst, voor de periode vanaf oktober 1998 een gecumuleerd verlies van 15 miljoen DEM hebben geleden.
- (15) In 1996 besloot de BvS de CO-toeleveringsovereenkomst, die verlieslatend was, te beëindigen en stelde zij UCB voor om zelf het voor de amineproductie benodigde CO te produceren. Hiervoor zou de onderneming overeenkomstig de privatiseringsovereenkomst een subsidie van 5 miljoen DEM ontvangen.
- (16) Omdat UCB dit voorstel afwees, was de BvS gedwongen om op zoek te gaan naar een andere investeerder.
- (17) De enige investeerder die geïnteresseerd en in staat was om de leveringsverplichting voor CO over te nemen, was de onderneming Linde, die sinds 1994 in Leuna gassen produceert. In juni 1997 werd tussen de BvS, LWG, UCB en Linde een overeenkomst gesloten over de levering van CO (hierna: „overeenkomst van 1997”). Op grond van deze overeenkomst zou Linde binnen 18 maanden een nieuwe installatie voor de productie van CO bouwen. De nieuwe installatie zou in het bestaande bedrijf van Linde in Leuna worden geïntegreerd. De bouwkosten werden op 12,5 miljoen DEM geraamd. Daarvan zou Linde 3,5 miljoen DEM uit eigen middelen leveren en de BvS de overige 9 miljoen DEM (subsidie).
- (18) Omdat de Commissie sterke vermoedens had dat a) de subsidie van 9 miljoen DEM aan Linde voor de productie van CO en b) de tussen UCB en Linde overeengekomen „vaste prijs”, staatssteunelementen zouden kunnen bevatten, besloot zij de procedure van artikel 88, lid 2, van het EG-Verdrag tegen deze maatregelen in te leiden.
- (19) Bij brief van 25 mei 1999 wees Duitsland erop dat CO, wegens de bijzondere chemische kenmerken van dit gas, op de plaats van verbruik moet worden geproduceerd. Bijgevolg kon dergelijke productie de intracommunautaire handel niet beïnvloeden. Aangezien er geen CO-markt in de gebruikelijke zin bestaat, kan de verkoop-prijs uitsluitend op basis van de lopende kosten van de bestaande installaties worden berekend.

⁽¹⁾ <http://www.linde.com/en/en.jsp>, 3 december 2002.

⁽²⁾ <http://www.ucb-group.com/corp/default.htm>, 3 december 2002.

- (20) Het oprichten van een nieuwe CO-fabriek aan 20 miljoen DEM zou aanzienlijk duurder zijn geweest dan het ombouwen van de bestaande gasproductie-installatie, wat Linde 12,5 miljoen DEM gekost heeft. Er was geen verplichting tot openbare aanbesteding, omdat de in aanmerking komende CO-producenten waren aangesproken en geen enkele andere onderneming interesse had betoond. Een positieve reactie kwam enkel van Linde. De prijzen van Linde waren gebaseerd op de investeringskosten, vermeerderd met een redelijke winst.
- (21) LWG heeft de mogelijkheid onderzocht om zelf CO te produceren, maar de investeringskosten hiervoor bleken te hoog. CO wordt geproduceerd op basis van een synthesesegas, dat in een steamreformer moet worden gereinigd. Voor LWG was het enige alternatief voor eigen productie het gebruik van een in de nabijheid beschikbare steamreformer. Omdat Linde eerder een steamreformer van LWG had gekocht, stelde zij de BvS en UCB voor de CO-leverancier van UCB te worden. Het CO zou in dat geval voor een nieuw overeen te komen — hogere — prijs aan UCB worden geleverd.
- (22) Bij brief van 25 mei 1999 deelde Duitsland mee, dat UCB het aanbod van Linde had aangenomen: hierin was weliswaar een hogere CO-prijs voorzien, maar het bevatte enkele gunstige voorwaarden die verder gingen dan de verbintenis van THA. Linde kon met behulp van de nieuwe productie-installatie voor een langere periode meer CO leveren dan LWG. De mogelijkheid om de amineproductie in de toekomst uit te breiden was voor UCB een belangrijke reden om de overeenkomst van 1997 aan te nemen.

3. Beschikking 2000/524/EG

- (23) In juli 1999 heeft de Commissie een formele onderzoeksprocedure ingeleid omdat zij vermoedde dat de subsidie van 9 miljoen DEM aan Linde een steunmaatregel betrof. Enkel Duitsland heeft op de bekendmaking van de inleiding van de procedure gereageerd. In januari 2000 heeft de Commissie de procedure beëindigd met de gedeeltelijk negatieve Beschikking 2000/524/EG.
- (24) Zij concludeerde daarin dat de subsidie van 9 miljoen DEM een steunmaatregel betrof. Overeenkomstig de richtsnoeren inzake regionale steunmaatregelen⁽¹⁾ was het deel van het bedrag dat 35 % van de voor steun in aanmerking komende investeringskosten, hetzij 4,4 miljoen DEM, overtrof, niet verenigbaar met de gemeenschappelijke markt en diende dit dus te worden terugbetaald.
- (25) De belangrijkste reden waarom de maatregel als een steunmaatregel werd gekwalificeerd, is dat de subsidie Linde in staat stelde een nieuwe productie-installatie op

te richten zonder dat zij daarvoor de volledige kosten diende te dragen. Voor de beoordeling door de Commissie was het van geen belang dat het om bepaalde redenen voordeliger was om CO te produceren op de plaats van vestiging van de verbruiker. Linde was ten opzichte van potentiële concurrenten bevoordeeld voorzover zij reeds op deze plaats gevestigd was en dus onder gunstigere voorwaarden kon investeren in de oprichting van de nieuwe installatie.

- (26) De Commissie stelde, dat de subsidie de eindproducten van andere producenten, waarbij CO als tussenproduct wordt gebruikt, kon beïnvloeden. Binnen de Gemeenschap worden deze eindproducten verhandeld.
- (27) Bovendien was UCB weliswaar de enige afnemer van CO op deze plaats, maar kon niet worden uitgesloten dat Linde in de toekomst ook aan andere ondernemingen in de regio zou leveren.
- (28) Ten slotte bracht Duitsland geen afdoende bewijs aan waaruit blijkt dat buiten Linde geen andere onderneming bereid was geweest om de leveringsverplichting aan UCB over te nemen. Het stelt dat Linde de enige geïnteresseerde investeerder was — er werd geen openbare aanbesteding uitgeschreven.
- (29) In april 2000 heeft Linde met steun van Duitsland beroep ingesteld tegen Beschikking 2000/524/EG.

4. Het arrest van het Gerecht van eerste aanleg

- (30) Het arrest van het Gerecht is in wezen gegrond op de volgende overwegingen:

„42. Blijkens het dossier kreeg BvS, die in de plaats van THA was gekomen, en die eigenaar was van de door LWG te Leuna geëxploiteerde productie-eenheid voor koolmonoxide, in 1996 te maken met financiële problemen wegens volgende samenloop van omstandigheden:

- in de toeleveringsovereenkomst van 22 april 1993 hadden THA en LWG zich ertoe verbonden bepaalde hoeveelheden koolmonoxide aan UCB te leveren gedurende een periode van tien jaar, vernieuwbaar voor onbepaalde duur, tegen een prijs die was omschreven als overeenstemmend met de marktprijs;
- later is echter gebleken dat deze leveringsprijs niet volstond om de productiekosten van LWG voor koolmonoxide te dekken;
- deze kosten waren immers uitzonderlijk hoog doordat de installaties van LWG en de door haar gebruikte technologie verouderd waren;

⁽¹⁾ PB C 74 van 10.3.1998, blz. 9.

- bovendien was de leveringsprijs vastgesteld in het vooruitzicht dat zich te Leuna een tweede afnemer van koolmonoxide zou vestigen, in welk geval de exploitatie van de productie-eenheid van LWG rendabeler zou kunnen geweest zijn, maar zover is het uiteindelijk nooit gekomen;
 - de door BvS en LWG ten gevolge van de uitvoering van deze toeleveringsovereenkomst geleden verliezen bedroegen ongeveer 3,5 miljoen DEM per jaar, en zouden vanaf 1998 5 miljoen DEM per jaar hebben bedragen;
 - was die overeenkomst dus blijven lopen tot haar uiterste datum, namelijk 30 april 2003, in plaats van in oktober 1998 te worden opgezegd, dan hadden BvS en LWG te rekenen vanaf deze laatste datum gecumuleerde verliezen van meer dan 15 miljoen DEM gedragen;
 - LWG kon de toeleveringsovereenkomst van 22 april 1993 niet opzeggen overeenkomstig artikel 6, lid 4, ervan (zie punt 3 hierboven), aangezien in casu geen van de twee in deze bepaling bedoelde gevallen zich had voorgedaan;
 - enerzijds had UCB namelijk afgezien van de bouw en exploitatie van een eigen productie-installatie voor koolmonoxide;
 - anderzijds was er te Leuna geen enkele andere producent bij wie UCB koolmonoxide kon betrekken;
 - UCB kon evenmin elders koolmonoxide betrekken, aangezien dit gas in de nabijheid van de afnemer moet worden vervaardigd (zie overweging 22 van de bestreden beschikking)."
- (31) Een ander belangrijk gegeven was het plan van Linde om haar productiecapaciteit tot de behoeften van UCB te beperken ⁽¹⁾. De levering van koolmonoxide aan andere afnemers werd uitgesloten wegens de geringe productie-reserve. In Leuna zijn er geen andere potentiële afnemers van CO. Transport naar de dichtstbijgelegen chemische installaties in Bitterfeld of Buna was wegens de technische kenmerken van CO onmogelijk.

III. BEOORDELING VAN DE MAATREGEL

1. De relevante markt

- (32) De relevante productmarkt is de markt voor CO, een giftig gas dat in de chemische industrie wordt gebruikt. Daar het transport ervan duur en gevaarlijk is, moet het dicht bij de afnemer worden geproduceerd.
- (33) De relevante geografische markt is steeds een lokale markt, omdat productie en verbruik zich wegens de transportkosten en -risico's op dezelfde plaats moeten bevinden.

2. Aanwezigheid van steun

- (34) De subsidie van 9 miljoen DEM vormt geen staatssteun in de zin van artikel 87, lid 1, EG-Verdrag, omdat deze maatregel noch de concurrentie verstoort, noch de handel ongunstig beïnvloedt.
- (35) Vanwege de bijzondere kenmerken van de productmarkt en de omstandigheden in de nieuwe deelstaten, die in het begin van de jaren negentig gekenmerkt werden door privatiseringsinspanningen, had de subsidie geen gevolgen voor de concurrentiepositie bij de CO-productie, noch voor het verdere gebruik van CO bij de amineproductie.
- (36) De bijzondere economische en juridische gegevens moeten in het kader van het „Industriekombinatensysteem” van de voormalige DDR worden beoordeeld. Het streven om de volledige branche op een of twee plaatsen te bundelen, leidde ertoe dat de betrokken activiteiten werden geconcentreerd in de twee grote vestigingsplaatsen voor de chemische industrie, Leuna en Bitterfeld. Na de Duitse hereniging bleek dat deze grote industriecomplexen niet volgens de marktvoorwaarden konden werken. Bij de privatisering van deze industriële vestigingen werd rekening gehouden met de bijzonderheden van het vroegere economische stelsel.
- (37) In het kader van de privatisering van de chemische industrie in Leuna ging Duitsland in 1993 de verbintenis aan om voor een tamelijk lange periode CO aan UCB te leveren tegen een vaste prijs. Zonder deze toezegging had UCB de amineproductie in Leuna niet overgenomen ⁽²⁾.
- (38) Duitsland is zijn contractuele verbintenis ten aanzien van UCB nagekomen en heeft dienovereenkomstig — met verlies — CO geleverd. Het heeft echter geprobeerd de eraan gekoppelde financiële last te verlichten en een economische oplossing nagestreefd. De keuze van Linde was in deze bijzondere situatie voor de overheid objectief de meest economische oplossing, aangezien Linde reeds een chemische fabriek in Leuna had. In 1994 had Linde in Leuna het grootste productiecentrum voor industriële gassen ter wereld in bedrijf genomen, en in 1998 nam zij de volledige toelevering van industriële gassen aan de Mitteldeutsche Erdölraffinerie (MIDER) in Leuna op zich. De nieuwe CO-installatie kon in de bestaande structuur worden geïntegreerd, zodat de investeringskosten aanzienlijk lager waren dan deze voor de bouw van een volledig nieuwe fabriek.
- (39) Aangezien geen andere in Leuna gevestigde onderneming dergelijke objectieve structurele voordelen had of zelfs maar interesse had voor de bouw van een productie-installatie voor de overname van de CO-leveringen, beschikte Linde voor de bouw van de nieuwe installatie over een belangrijk financieel voordeel.

⁽¹⁾ Door Linde gesteld in haar verzoekschrift van 19 april 2000, punt 21. Dit werd door de Commissie niet bestreden.

⁽²⁾ Het feit dat de door UCB aan THA/BvS voor de CO betaalde prijs niet eens de productieprijs dekte, kan op een element van staatssteun wijzen. Daar het echter hoogstwaarschijnlijk onder de goedgekeurde uitzonderingsregeling valt („Treuhandstelsel”), is de Commissie op dit punt niet nader ingegaan.

- (40) Linde kreeg de subsidie voor de bouw van de nieuwe CO-installatie. Zonder de subsidie had Linde de investering niet verricht. Bij de onderhandelingen over de subsidie werd het voor de bouw van de installatie vereiste minimumbedrag overeengekomen. Doordat Linde als enige onderneming in Leuna reeds over een in bedrijf zijnde fabriek voor chemische gassen beschikte, had geen andere onderneming de bouw van een dergelijke installatie met dit bedrag kunnen financieren. De subsidie van 9 miljoen DEM vormde bijgevolg voor de overheid de beste, meest economische oplossing, aangezien een volledig nieuwe fabriek anders 20 miljoen DEM had gekost, en niet 12,5 miljoen DEM zoals in het geval van Linde. Elke andere onderneming had als compensatie voor de hogere bouwkosten een aanzienlijk hogere subsidie gevraagd of had de prijs voor de toelevering aan UCB aanzienlijk moeten verhogen. UCB, dat zich op zijn voorkeursrecht op grond van de oorspronkelijke privatiseringsovereenkomst kon beroepen, zou dit hebben geweigerd en het gehele project zou mislukt zijn.
- (41) De bijzondere positie van Linde als meest geschikte CO-leverancier voor UCB blijkt ook uit het feit, dat tijdens de gehele onderzoeksprocedure van de Commissie met uitzondering van Duitsland geen andere concurrenten of andere belanghebbenden hebben gereageerd. Samengenomen vormen deze overwegingen het voldoende bewijs, dat een andere selectieprocedure niet tot een lagere subsidie had geleid dan in de overeenkomst van 1997 is vastgelegd.
- (42) De subsidie had geen invloed op de CO-markt, aangezien de technische kenmerken van de fabriek en de productiecapaciteit specifiek op de behoefte van UCB waren afgestemd. De nieuwe Linde-fabriek was bedoeld om uitsluitend voor UCB te produceren. Er is nooit een tweede afnemer van CO geweest, die van het „gesubsidieerde” CO had kunnen profiteren. In deze omstandigheden bestond er dan ook geen mogelijkheid dat „gesubsidieerd” CO Leuna zou verlaten of in Leuna een andere afnemer vond. Derhalve kan worden uitgesloten dat de subsidie andere producten of markten heeft beïnvloed.
- (43) Uit deze overwegingen blijkt, dat de steunmaatregel van Duitsland voor de nieuwe Linde-fabriek uitsluitend tot doel had de contractuele verplichtingen ten aanzien van UCB op de voordeligste wijze uit te voeren. De subsidie aan Linde stemt overeen met het voor het bereiken van dit doel vereiste minimumbedrag. Gelet op de bijzondere

omstandigheden van deze zaak, heeft de steunmaatregel de concurrentie op de markten waarop Linde of UCB vertegenwoordigd zijn, niet verstoord.

- (44) Ook op de aminemarkt kan concurrentievervalsing worden uitgesloten, aangezien de CO-prijs van Linde zelfs boven de oorspronkelijk door UCB op grond van de privatiseringsovereenkomst betaalde prijs lag en de concurrentiepositie van UCB dus zeker niet verbeterde. De prijs is tussen Linde en UCB bepaald op grond van louter commerciële criteria. UCB heeft de hogere prijs aanvaard in ruil voor de verlenging van de leveringsgarantie tot na de oorspronkelijk in de privatiseringsovereenkomst vastgelegde termijn (2003). Bijgevolg had de subsidie geen invloed op een downstreammarkt.

IV. CONCLUSIE

- (45) Wegens de bijzondere feitelijke omstandigheden en de historische achtergrond kan een verstoring van de mededinging op de relevante markt (of het risico van een dergelijke verstoring) worden uitgesloten. Linde was objectief de enige geschikte onderneming om CO aan UCB te leveren en heeft uitsluitend aan UCB geleverd. Voor Duitsland bood Linde de waarborg de verbintenis om CO aan UCB te leveren, verder na te komen. De subsidie was beperkt tot het hiervoor vereiste minimumbedrag.

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

De subsidie van Duitsland aan Linde AG voor de bouw van een koolstofmonoxidefabriek in Leuna ten bedrage van 9 miljoen DEM vormt geen steunmaatregel in de zin van artikel 87, lid 1, van het EG-Verdrag.

Artikel 2

Deze beschikking is gericht tot de Bondsrepubliek Duitsland.

Gedaan te Brussel, 19 maart 2003.

Voor de Commissie

Mario MONTI

Lid van de Commissie

RECTIFICATIES

Rectificatie van Verordening (EG) nr. 1734/2003 van de Commissie van 30 oktober 2003 houdende vaststelling van de restituties die worden toegepast voor bepaalde producten van de sector suiker die worden uitgevoerd in de vorm van niet in bijlage I van het Verdrag vermelde goederen

(Publicatieblad van de Europese Unie L 249 van 1 oktober 2003)

In de inhoud, op bladzijde 27 in de titel en op bladzijde 28 in de slotformule

in plaats van: „30 oktober 2003”,

te lezen: „30 september 2003”.
